

A bunkókrácia diszkrét bája

2022 december 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Úgy t?nik, Tóta W. Árpád is a derízió korának h?se szeretne lenni, pedig legfeljebb a neoprimitív, bárgyú bunkókrácia egyik fegyverhordozó szolgája.

Van valami diszkrét bája annak, hogy a hazai ballib média zászlóshajója (?) év végi dupla számának hátulsó oldalpárján, jobb felől egy katolikus pap arról értekezik, hogy a karácsony a kereszténység legnagyobb ünnepe, míg bal felől a lap közismerten mocskos szájú publicistája arról hablatyol, hogy karácsony története szinte biztos, hogy igaz se volt, „a Jézus-mondakör maradékát pedig lassanként visszateszi a mesekönyvek közé Európa népe”. Így, egyenest az olvasó szeme közé. Tán csak nem irigyelte meg Bunuel pont ötven éve bemutatott híres polgárpukkasztó, szürrealista filmjét (A burzsoázia diszkrét bája)? Amelynek sokkoló képeit, megdöbbentő jeleneteit boldogult úrfikoromban magam is csodáltam, ámde nem szerettem túlzottan.

Mások hitének, világnézeti meggyőződésének, személyes identitásának öncélú, alantas kigúnyolása, emberi méltóságának otromba megsértése egy ideje obligát kísérő csinnadrattája a keresztény ünnepeknek. Erről már írtam néhány napja e hasábkon (Keresztények a derízió korában). Úgy tűnik, Tóta W. Árpád is a derízió korának hátsó szeretne lenni, pedig legfeljebb a neoprimitív, bárgyú bunkókrácia egyik fegyverhordozó szolgája. Félreértés ne essék, nem az a bajom vele, hogy nem hisz Istenben és a teremtésben – ez legyen az ő baja! Lehet neki vágyvezeirelten csúfolkodni, hogy Isten „elkullogott a teremtésből”, ahogy az ember felismerte sorra, hogyan lett a világ, amely nem teremtett, hanem kialakult”.

Ateistaként hiheti és hirdetheti azt, hogy Isten nélkül jobb, élhetőbb, kényelmesebb társadalmakat építettünk. Hiszen szabad ország vagyunk, ahol mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret, a vallás – az ateizmus is vallás! –, a véleménynyilvánítás szabadságához. Ha Tótának az ateizmus a hite, világnézeti meggyőződése, személyes identitásának része, lelke rajta. Koránt sincs ezzel egyedül, és egyébként az égvilágon semmi újat nem mond.

Mint Molnár Tamás katolikus filozófus harminc éve megjelent egyik alapművében (A liberális hegemonia) meggyőzően kifejtette, a kora újkortól kezdődő liberális eszme szerint az ember csak akkor önmaga, amikor elkülönül „irracionális” környezetétől: nyelvtől, családi befolyástól, nemzeti, vallási és egyéb determinizmusoktól. A liberális tennivaló tehát „megszabadítani” az embereket ezektől a parazita bálványoktól, a közös(ségi) gondolkodástól és lojalitástól, hogy kiemeljék ősi burkából a természeti állapotban levő embert, bevezetve a mechanikai állapotba, végül pedig fizikai-kémiai összetevőire redukálva.

Ez a nagy társadalommérnöki projekt több évszázada tart, és a nyugati társadalmakat mára nagyrészt meghódító, leigázó liberális totalitarizmus immár tovább terjeszkedik Közép- és Kelet-Európa felé. A globalista uralmi hálózat magyarországi ügynökei: beszervezett és lefizetett politikusok, ideológusok, propagandisták, álcivil aktivisták, médiamunkások egész hada indult „végső harcra” azért, hogy a magyarokat megfosszák kulturális gyökereiktől, vallási, nemzeti, nemzeti identitásuktól, végső soron szabadságuktól és méltóságuktól. Ezt persze a globalista progresszívek nem így látják, ellenkezőleg: szerintük a nép által negyedszer is nagy többséggel megválasztott rossz, diktatórikus, fasisztoid kormánytól kell megszabadítani a népet.

Hodász András, a papi szolgálat alól három hónapja (saját kérésére) felmentett influenszer a HVG-ben most azt írja, hogy csak akkor értjük meg karácsony üzenetét, ha együtt tud ünnepelni a gazdag és a szegény, a bűnös és a mélyen vallásos, a jobb- és a baloldali, a konzervatív és a liberális, a meleg és a heteroszexuális. Vajon ő együtt tud-e ünnepelni az újság másik oldalán szereplő publicistával, aki szerint karácsony biztos, hogy nem történt meg, és meg kell tanulnunk Isten nélkül élni? Vagy a híres-hírhedt marxista filozófussal, aki ugyanebben a lapszámban kifejti, hogy mindenhol – nálunk is – fasizmust, posztfasizmust lát, amit nem is az állam, hanem az erőkkel, a kirekesztéssel rokonszenvező lakosság követ el, illetve követel. Rémlik, mintha valaki már mondta volna, hogy kilencmillió fasisztával nehéz szocializmust építeni...

De ha ez netán városi legenda volna, az nem, hogy egy baloldali író 11 éve azt írta az Amerikai Népszavában: „A magyar genetikusan alattvaló [...] boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolójában, röfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni.” Ha nem hal meg három hete Kertész Ákos, vele is együtt tudna ünnepelni a gyűlölködést és gyalázkodást elutasító pap? Vagy a több millió magyar embert lepatkányozó Bangóné volt országgyűlési képviselő? Vagy a fehér, keresztény, heteroszexuális magyarokat rémisztő képződménynek nevező Niedermüller polgármesterrel? Hogyan lehetne szóba állni, pláne ünnepelni velük karácsonyt?

A mai, két párhuzamos valóságban élők, és egymással gyökeresen szemben álló felfogást, értékrendet képviselő hazai közéleti és értelmiségi tábor számára tanulságos lehet Széchenyi 190 éves intése: „Szakadozva felette gyengék vagyunk, egyszívűek, egyakaratók pedig óriási erő.” Ez sem új persze, hiszen Jézus már kétezer éve

arra intette az istenkáromló farizeusokat: „Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, amely meghasonlik magával.”

A magyar társadalom politikai, kulturális, erkölcsi, világnézeti, életmódbeli tekintetben – a bájtalan bunkókrácia sötétszürke, szürreális figurái nélkül is – éppen elég sokszínű, heterogén, töredezett. Ez a valóság, de talán nem álmom, hogy egyszer megint egyszívűek, egységesekek legyünk. Nem egyformák – egységesekek! Észben, er?ben és szent akaratban is, ahogy a Szózatban áll. Legyen béke, szabadság és egyetértés: ezt kívánta a magyar nemzet 1848-ban éppúgy, mint 1956-ban és 1990-ben. Túl naivak és idealisták vagyunk, ha a 2023-as esztendő küszöbén is ezt reméljük s kívánjuk magunknak és egymásnak?

Borítókép: Tóta W. Árpád (Fotó: Blogstar.hu)

Faggyas Sándor - www.magyar nemzet.hu

Ajánló